19/10/2020

Οι Νεομάρτυρες απέναντι στη βία και τις σφαγές

/ Επικαιρότητα

Στην τρίτη εβδομάδα εισέρχονται τα «ΔΗΜΗΤΡΙΑ 2020», κατά την οποία θα κορυφωθούν οι ενοριακές εορταστικές εκδηλώσεις που πραγματοποιούνται στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Ομωνύμου Δήμου και κυρίως την 25η Οκτωβρίου το εσπέρας, όπου θα ψαλεί ο Πανηγυρικός Αρχιερατικός εσπερινός, Κυριακή 6:30μ.μ.. Σύμφωνα με το πρόγραμμα ομιλητής της 16ης ημέρας ήταν ο Οσιολογιώτατος Μοναχός π. Χριστοφόρος Ιβηρίτης, με θέμα: "Άγιοι Νεομάρτυρες, ο ανακαινισμός της Εκκλησίας και του Γένους".

Ο ομιλητής αρχικά στην ομιλία του είπε: “Με το παράδειγμά τους και κυρίως με την θυσία τους ενθάρρυναν και εμψύχωσαν το σκλαβωμένο Γένος, δυνάμωσαν την πίστη των υποδούλων ραγιάδων και πότισαν το δένδρο της ελευθερίας, είναι οι Νεομάρτυρες. Σε αυτούς ανήκουν όσοι μαρτύρησαν, δηλαδή ομολόγησαν την πίστη τους και θανατώθηκαν από τους τούρκους, τα χρόνια που ακολούθησαν την άλωση της Βασιλίδος των πόλεων, η και πολύ πριν για τις περιοχές της Μικράς Ασίας και της Θράκης που είχαν υποδουλωθεί αρκετά νωρίτερα.

Οι Νεομάρτυρες ήταν άνθρωποι απλοί, άνδρες και γυναίκες κάθε ηλικίας, ακόμη και μικρά παιδιά, κληρικοί (πατριάρχες, αρχιερείς, ιερείς, μοναχοί και μοναχές) και λαϊκοί, πλούσιοι και φτωχοί, μορφωμένοι και αγράμματοι, διαφόρων επαγγελμάτων (κηπουροί, ράφτες, τσαγκάρηδες, κτίστες, ξυλουργοί, χρυσοχόοι, ναυτικοί, βοσκοί, ψωμάδες, μικροπωλητές, ιπποκόμοι, υπηρέτες κ.α.), που με θάρρος και ζήλο ύψωναν το πνευματικό ανάστημά τους κατά των κατακτητών, ομολογούσαν την πίστη τους και οδηγούνταν στο μαρτύριο. Και δεν έχουν να ζηλέψουν τίποτε οι Νεομάρτυρες από τους παλαιούς Μάρτυρες”.

Στη συνέχεια ανέφερε: “Πολλοί από τους Νεομάρτυρες που εξώμοσαν κάποια στιγμή γύρισαν πίσω. Κάποια στιγμή συναισθάνθηκαν τι έχασαν και είπαν ότι δεν μπορούμε να ζήσουμε αυτή την ζωή. Τότε κατάλαβαν το μεγαλείο της πίστεώς μας. Ήρθαν σε μετάνοια, εξομολογήθηκαν, έλαβαν το χρίσμα και την Θεία

Κοινωνία και ακολουθούσαν αληθινή χριστιανική ζωή μέσα στην Εκκλησία. Η Εκκλησία δεχόταν τους εξωμότες με την μετάνοια και το χρίσμα. Αλλά πολλοί από αυτούς δεν έμεναν ευχαριστημένοι από το χρίσμα. Και παρακαλούσαν και ζητούσαν αν ήταν δυνατόν να χύσουν το αίμα τους. Γι' αυτό το σκοπό κατέφευγαν στο Άγιο Όρος σε έμπειρους και φωτισμένους πνευματικούς, τους αλείπτες των νεομαρτύρων, οι οποίοι με σκληρή άσκηση, δάκρυα μετανοίας, αυστηρή νηστεία και θερμή και αδιάλειπτη προσευχή τους προετοίμαζαν για το μαρτύριο. Διότι έπρεπε εκεί όπου αρνήθηκαν τον Χριστό, εκεί να επιστρέψουν και να τον ομολογήσουν. Και όταν θεωρούνταν έτοιμοι και ελάμβαναν την ευλογία για το μαρτύριο, κάποιος μοναχός τους συνόδευε, ο οποίος παρακολουθούσε τον αγώνα του μάρτυρος, τον ενίσχυε και φρόντιζε να λάβει την Θεία Κοινωνία μέσα στη φυλακή όπου υπέφερε τα φρικτά βασανιστήρια. Και μετά το μαρτυρικό του τέλος φρόντιζε να λάβει το ιερό λείψανό του η κάποιο μέρος από αυτό και να το φέρει στο Άγιο Όρος".

Σε άλλο σημείο τόνισε: "Ο διακαής πόθος των μαρτύρων να χύσουν το αίμα τους για τον Χριστό δεν πηγάζει από πείσμα σε μια ιδεολογία. Γιατί πολλοί είναι που θυσιάστηκαν υποστηρίζοντας με συνέπεια μια ιδεολογία. Ο πρωτεργάτης της Γαλλικής επαναστάσεως Ροβεσπιέρος έλεγε «οι πρώτοι υπερασπιστές της

ελευθερίας πρέπει να γίνουν μάρτυρες, αλλά δεν πρέπει να πεθάνουν πριν συμπαρασύρουν μαζί τους την τυραννία στον τάφο». Ο ίδιος, μάρτυρας της ελευθερίας, καρατομήθηκε από τους αντιπάλους του (1794).

Αυτή είναι η τεράστια διαφορά ανάμεσα στους «μάρτυρες» της βίας στην Ευρώπη-Γαλλία με τα απατηλά συνθήματά τους και στους Νεομάρτυρες. Οι Νεομάρτυρες απέναντι στη βία και τις σφαγές, των αντίστοιχων της Γαλλίας Οθωμανών δημίων τους, αντέτασσαν με σθένος την ομολογία πίστεως και με τη ζωή τους, χωρίς αντίσταση, διέσωζαν από την καταστροφή τα ιδανικά της πίστεως, της αγάπης, της θυσίας για τον άλλο. Όταν ανήκω στην Εκκλησία Εκείνου που χύνει το αίμα του εις άφεσιν αμαρτιών των πολλών, τότε, εάν με αξιώσει να χύσω το αίμα μου, αυτό είναι τιμή μου και δεν είναι τιμωρία· δεν είναι θάνατος, αλλά είναι ζωή, είναι Παράδεισος. Γι’ αυτό έσπευδαν περιχαρείς να χύσουν το αίμα τους. Όπως λέγει ο Απόστολος Παύλος «ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν» (εις ημάς τους Χριστιανούς εδόθη χάρισμα όχι μόνον το να πιστεύωμεν εις τον Χριστόν· αλλά και το να πάσχωμεν δια τον Χριστόν) ”.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο π. Χριστοφόρος είπε: ”Το μήνυμα των Νεομαρτύρων πάντοτε και ιδιαίτερα σήμερα, είναι ότι υπάρχει ζωή η οποία δεν

συγκλείεται στον τάφο· δεν καταλύεται, αλλά εκ του τάφου ανέθορε και αναθρώσκει. Γεννιέται μέσα από τον τάφο. Οι νεομάρτυρες είναι Χριστοί κατά χάριν και συνεχίζουν την ίδια πορεία και ευλογία του Πρωτομάρτυρος και Αρχιμάρτυρος Χριστού· που μετά την Ανάστασή του τα σύμπαντα επλήρωσεν ευωδίας και γέμισε τον ουρανό και την γη και τα καταχθόνια με αυτό το άδυτο φως της θεότητός του και ενίκησε τον άδη τη αστραπή της θεότητος.
Ας ευχηθούμε δια πρεσβειών των Αγίων Νεομαρτύρων ο Χριστός να μας δίνη δύναμη και υπομονή στον αγώνα και στις δοκιμασίες μας και να μας αξιώσει της σωτηρίου μετανοίας, ώστε να τύχουμε και της ατελεύτητης χαράς και του φωτός της Ανατάσεώς Του.”

Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε το καθιερωμένο “Ενοριακό Αρχονταρίκι” όπου ο π. Χριστοφόρος απάντησε στα πολλά ερωτήματα που του υπέβαλε το ακροατήριο.

Η 16η μέρα των εορταστικών εκδηλώσεων ολοκληρώθηκε με κατανυκτική αγρυπνία στην οποία ιερούργησε ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Δαμασκηνός, Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Γενεσίου Θεοτόκου Αιμυαλών Δημητσάνης και έψαλαν ο Πρωτοψάλτης κ. Κωνσταντίνος Χατζής και ο Λαμπαδάριος κ. Βασίλειος Παπαγεωργίου.